

851. Забравил бях да са женя
Хороводна (право хоро, „на ръце“)

ТД-121,1,17

$\text{♩} = 160$

За- бра- вил бях да са же- ня, да са же- ня,
дзан, дзь- гь- рь, дзан, дзь- гь- рь дзан дзан дзь- гь- рь дзан
дзь- гь- рь дзь- гь- рь дзь- гь- рь дзан дзан, дзь- гь- рь дзан

{ Забравил бях да са женя, (2)
дзан-дзыгъръ дзан,
дзыгъръ-дзан-дзан-дзыгъръ дзан,
дзыгъръ-дзыгъръ-дзыгъръ дзан,
5 дзан-дзыгъръ дзан, }
науми ми стара майка: (2)
– Ожени са, клети сине, (2)

чи момите поскъпнаха – (2)
идна мома за хиляда, (2)
10 със косъта за два града; (2)
идин ирген за кош плява, (2)
и тя да ми й барем плява, (2)
пък тя пуста ръженица! (2)

гр. Котел, януари 1967 г.

Бонка Христова Бърдарова, род. 1903 г.